

תִּלְתַּת נְהוֹרִין דְּחֵמִינָא, אֶתוֹן אֵינּוֹן אֹתָם הַשְּׁלֵשָׁה אֹרוֹת שְׂרָאִיתִי זֶה אַתָּם הֵינּוּ רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יוֹסִי (לעיל קצח), וְדָאִי אֶתוֹן נְהוֹרִין, וְבוֹצִינִין עַלְאִין, וְבוֹדָאִי שְׂאֲתָם בַּעֲצַמְכֶם אֹרוֹת וְנֹרוֹת עֲלִיוֹנִים לְאַנְהָרָא בְּעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא דְאֵתִי לְהַאִיר בַּעֲלָם הַזֶּה וּבַעֲלָם הַבָּא.

דברי התורה עולים לכסא העליון ולוקח אותם מט"ט ועושה מהם עטרות לאדונו
 אָמַר רַבִּי אֲבָא עַד הֵכִי לָא יְדַעְנָא, דְּכָל אֱלִין מְרַגְלִין
 סְתִימִין הָווּ תְּחֹת יְדֵיכֹוּ עַד כַּאֵן לָא יְדַעְתִּי שְׂכַל אֱלוֹ הַמְּרַגְלִית
 הַצְּפוֹנוֹת הֵיוּ תְּחַת יְדְכֶם, כִּיּוֹן דְּחֵמִינָא, דְּהָא בְּרַעוּתָא דְּפִקּוּדָא
 דְּמֵאֲרִיכוֹן אֶתְאַמְרוּ מְלִין אֱלִין, כִּיּוֹן שְׂאֲנִי רוּאָה שְׂבַרְצוֹן לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת
 ה' בְּלִימוּד הַתּוֹרָה נֹאמְרוּ דְּבָרִים אֱלוֹ יְדַעְנָא, דְּכְלָהוּ מְלִין סְלָקִין יוֹמָא
 דָּא, לְגֹו פּוֹרְסִיָּא עַלְאָה, יוֹדַע אֲנִי שְׂכַל הַדְּבָרִים הָאֱלוֹ עוֹלָיִם הַיּוֹם לְכַסָּא
 הָעֲלִיּוֹן בְּסוּד מ"ן וְנָטִיל לֹון הֵהוּא מְאִירִי דְּאַנְפִּין וְלֹוקַח אֹתָם שֶׁר הַפְּנִים
 שְׂהוּא מְט"ט, וְעַבִּיד מִינֵיהּ עֲטָרִין לְמֵאֲרִיָּה [קמז]. וְעוֹשָׂה מֵהֶם

אור הרשב"י

גדול של קדושה וברכה בכל העולמות, ועליו ועל נפש בניו ובנותיו, וכמה עיטורים מתעטרים פרצופים העליונים בזכות לימוד תורה של איש הישראלי. ואל תשיבני דשאני גדולי עולם תנאים קדושים אלו שודאי השפעתם גדולה אצל המלך ואנחנו מה כי תאמר אלינו כך, כי כבר ידוע ומפורסם מה

[קמז] ישמע חכם ויוסף לקח כמה יש לו להתחזק נפשו ונפש בניו בלימוד התורה הקדושה תורה לשמה, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו, כי האדם פיו מדבר חכמות והנות ליבו תבונות בדברי התורה הקדושה, ובונה בשמים עליותיו להעלות מ"ן ולייחד הדודים, להוריד שפע

הלימוד היומי

עטרות לאדונו וְיִזְמַא דָּא מְתַעְטְרִין (נ"א שְׁבָעִין) שְׁתֵּין רְתִיבִין

קְדִישֵׁין והיום הזה מתעטרים שישים מרכבות קדושות שהם הו' קצוות דו"א שכל אחד

אור הרשב"י

וידע את מצוקתה, טרה בכל כוחו ואונו והביא לה מזרונים ושמיוכות מצופות משי וריקמה, שתהנה מהם במשכבה בבית הסוהר כאשר היתה באמנה איתה בבית המלכות, וגם מאכלים ערבים לחיך מכל טוב, אף שהשווי שלהם אפסי באופן יחסי למתנות שהיתה מקבלת בימי תפארתה, בכל זאת מצאו הדברים חן מאוד בעיניה יותר ממרגליות ויהלומים בהיותה יושבת על כסא מלכותה, והנה לאחר חדשים ימים נתבררה צדקתה ויושרה, והמלך גזר אומר להוציאה מן המאסר ולהחזיר העטרה לראשה, והמלך אהבה וירב תפארתה, ואף היא זכרה את רוב חסדיו של האיש המיטיב עימה בימי מצוקתה, ותעלהו על ראש שמחתה, וכל אשר דרש ממנה מלאה מיד את בקשתו כרצונו.

והנמשל בזמן שהשכינה היתה שוכנת בבית קדשינו ותפארתינו, כדי למצוא חן בעיני השכינה היו צריכים מעשים טובים גדולים מאוד, ומסירות נפש להשביע רצונה, כי מה חסר לה בבית מלכו של עולם, אולם עתה אשר בעוונותינו שכינתא בגלותא, והיא בצרה גדולה על עם ישראל, כמו שנאמר בכל צרתם לו צר, כל הבא לעשות אפילו מצוה קלה להשביע רצונה יחשב להרבה (עי' חזון עובדיה ימים נוראים בהקדמה).

שכתב רבינו האר"י בשער הגלגולים בזה"ל: "ודע כי אין גדולת הנפש תלויה כפי מעשה האדם בלבד אלא כפי הזמן והדור שהוא ומעשה קטן בעסק התורה בדורות הללו שקול כנגד כמה מצוות בדורות שלפנינו כי בדורות אלו הסט"א גוברת מאוד עד לאין קץ ולכן המעט יחשב להרבה".

ובספרים אמרו משל על זה למטרוניתא אחת יפת תואר ויפת מראה, שהיתה חביבה מאוד על בעלה המלך בהיותה חכמה ומשכלת מאוד, הוצק חן בשפתותיה, וכל מה שביקשה מן המלך נתן לה ברוב אהבה וחיבה, ואם רצה איזה סוחר גדול לבקש ממנה שתמליץ עליו לפני המלך להקל מעליו עול המיסים, או לקבל טובת הנאה מאת המלך בחכירת בניית פסי הרכבת או מפעלים אחרים, שהרווחים שלהם רבים ועצומים, לא יראה פניה ריקם, אלא עליו להביא אליה מתנה יקרה מאוד, כגון שרשרת פנינים מרהיבי עין ברוב יופים והדרם, אשר אולי ימצאו חן בעיניה כדי שתדבר עליו טוב אצל המלך, כי הלא מה חסר לה בבית המלך, והנה לימים טפלו עליה שקר זדים, והעלילו עליה עלילות ברשע, והטילוה בבית האסורים לחדשים רבים עד יצא כנגה צדקה, ואז ידעה מחסור גם מן הדברים ההכרחיים, ואיש נכבד אשר ראה

מהם כלול מעשר, לִיקָרָא דְכַרְסִיָּא לכבוד הכסא הוא המלכות שהו"ק משפיע אליה, בְּאֵלֵין מְלִין דְּאֵתְאֲמְרוּ הָכָא, יוֹמָא דָּא באותם הדברים שנאמרו כאן היום הזה.

הצדיקים בג"ע מתלבשים באור השכינה, וזיו השכינה היא מתנוצצת בהם ומזהירין באור נועם מתוק ע"י התורה הנאמרת למטה

אֲדַהְכִי זָקַף עֵינָוִי, בנתיים הרים רבי אבא את עיניו וְחָמָא דְאֲעָרְב שְׁמֵשָׁא וראה שהעריב השמש. אָמַר רַבִּי אֲבָא, נִהְיָ לְגַבִּי הָאֵי כֶּפֶר אמר להם רבי אבא לחברים נלך לכפר זה, דְּאֵיהוּ קָרִיב לְגַבִּין בְּמִדְבָּרָא. שהוא קרוב אלינו במדבר אֲזָלוּ וּבֵיתוּ תַּמָּן הלכו ולנו שם. בְּפִלְגֹת לֵילִיא, קָם רַבִּי אֲבָא וּשְׂאֵר חַבְרֵיא, לְאִשְׁתִּדְלָא בְּאוּרֵיתָא, בחצות הלילה קמו רבי אבא ושאר החברים לעסוק בתורה אָמַר רַבִּי אֲבָא, מִכָּאן וּלְהִלָּאָה נִימָא מְלִין לְאֵתְעַטְרָא בְּהוּ עֲדִיקָיָא דְּבִנְנְתָא דְּעֵדָן אמר רבי אבא מכאן והלאה נאמר דברי תורה לעטר בהם את הצדיקים בגן עדן [קמח], דְּהִשְׁתָּא אֵיהוּ

אור הרשב"י

באור כעין ייחוד שני שמות יאהדונה"י, ואז הצדיקים מתלבשים באור הת"ת ומאירים בשני אורות כעין היסוד צדיק כמותם והייחוד הזה נעשה ע"י רוחן ונשמתם של הצדיקים שבג"ע התחתון. וכאשר ימצאו עוזרים אל הייחוד למטה, הנה אז יהיה

[קמח] כתב הרמ"ק: הענין שהצדיקים בג"ע מתלבשים באור השכינה, וזיו השכינה היא מתנוצצת בהם ואויר ג"ע הכל אויר זיו השכינה. ובבא בחצות הלילה הקב"ה לנגנתא דעדן, אור השכינה ואויר ג"ע נעשה בית קיבול לאור הת"ת הבא אליה ומתלבש ונכנס

הלימוד היומי

וּמָנָא, דְּקָדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וְכֹל צְדִיקָיָא דְּבִגְנָתָא דְּעֵדֶן
צִיִּיתִין לְקַלְיָהוֹן דְּצְדִיקָיָא דִּי בְּאַרְעָא כִּי עֲבָשׂוּ זֶה הַזְּמַן שֶׁהַקְדוּשׁ

ברוך הוא וכל הצדיקים שבגן עדן מקשיבים לקול הצדיקים העוסקים בתורה בארץ.

פָּתַח רַבִּי אֲבָא וְאָמַר, כְּתִיב (תהלים קטו) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם הָאִי קָרָא אֵית
לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ זֶה הַפְסוּק יֵשׁ לְהַתְבוּן בּוּ, וְהָכִי אֲעֻטְרִידָּהּ לְמִימַר
כִּי הִיָּה צְרִיךְ לומר כך הַשָּׁמַיִם לִיהוָה, וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם.
מָאִי וּלְמָה כִּפֵּל הַמִּילִים הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם. אֲלָא הָכָא אֵית
לְאַסְתַּכְּלָא, אֲלָא כַּאן יֵשׁ לְהַתְבוּן בְּגִין דְּאֵית שָׁמַיִם, וְאֵית
שָׁמַיִם לְפִי שֵׁשׁ שָׁמַיִם וְיֵשׁ שָׁמַיִם.

יש שמים וארץ עליונים ויש שמים וארץ תחתונים

שָׁמַיִם לְתַתָּא יֵשׁ שָׁמַיִם לְמַטָּה, וְאָרֶץ לְתַתָּא מְנַיְיְהוּ וְהָאָרֶץ שְׁאֵנָה
בָּהּ לְמַטָּה מִשָּׁמַיִם אֵלוּ. שָׁמַיִם לְעֵילָא וְיֵשׁ שָׁמַיִם לְמַעְלָה בְּחִינַת ז"א

שֶׁבְכֹל עוֹלָם וְעוֹלָם, וְאָרֶץ לְתַתָּא מְנַיְיְהוּ וְהָאָרֶץ הִיא בְּחִינַת הַמַּלְכוּת לְמַטָּה
מִמְנוּ. וְכֹל דְּרָגִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, כְּלָהוּ כְּגוּוֹנָא דָּא, אֲלִין
בְּאֲלִין [קמט] וְכֹל הַמְדְרִיגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְהַתַּחְתּוֹנוֹת שֶׁבְכֹל עוֹלָם וְעוֹלָם הֵם בְּאוֹפֵן זֶה אֵלוּ

אור הרשב"י

הייחוד יותר שלם, ואז הצדיקים מתעטרין הנאמרת למטה.
ומזהירין באור נועם מתוק ע"י התורה [קמט] כתב הרמ"ק: הענין שהעשיה היא

הלימוד היומי